

a přikázáním k vybrání pohledávky z dodací smlouvy, poněvadž tímto způsobem by se obcházely na úkor ostatních věřitelů, na vnucené správě účastněných, zákonné předpisy o vnucené správě.

Čís. 10514.

Opatření podle § 43 nesp. říz. jest přípustným nejen, ukázalo-li se nutným na počátku pozůstalostního řízení, nýbrž i v dalším řízení, třebaže nešlo o případ § 44 nesp. říz.

V tom, že plnomocník zletilých dědiců, kteří se přihlásili bezvýmínečně k pozůstalosti a jimž byla svěřena správa pozůstalosti, objednal o své újmě a přes dohodu pro obchod nové zboží, nelze spatřovati důvod k zapečetění pozůstalosti. Důvodem k zapečetění pozůstalosti není ani to, že plnomocník provozoval v pozůstalostních místnostech svůj vlastní obchod, aniž, že si dědici svémocně osvojili právo vyhrazené jim v § 145, druhý odstavec nesp. říz.

Při bezvýmínečné dědické přihlášce jest výhradně věcí přihlásivšího se dědice, by udal, co jest pozůstalostním jměním. Pozůstalostní soud není ani oprávněn zkoumati seznání jmění co do jeho úplnosti, tím méně jest oprávněn vydávati příkazy k doplnění seznamu předloženého dědicem.

Ten, kdo byl podle dohody oprávněn vésti za projednávání pozůstalosti pozůstalostní obchod na účet pozůstalosti, byl i zmocněn prodávati zboží a nové nakupovati. Osvojili-li si dědici právo vyhrazené jim v § 145, druhý odstavec, nesp. říz., jest na pozůstalostním soudě, by s urychlením po výsledku účastníků učinil další opatření ohledně správy pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 12. února 1931, R I 64/31.)

Návrhu pozůstalé vdovy, by pozůstalostní jmění, najmě sklad zboží, bylo zapečetěno, pozůstalostní soud vyhověl. Rekursní soud k rekursu pozůstalostních dcer návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu pozůstalé vdovy, uložil však soudu první stolice, by podle směrnic níže uvedených dále po zákonu jednal.

D ů v o d y:

Jde o otázku, vyžadují-li v projednávaném případě jiné okolnosti zvláštní opatrnosti, jak to má na mysli § 43 nesp. říz., takže musí býti pozůstalost ihned zapečetěna. První soud k otázce přisvědčil a, vyhověv návrhu zůstalé vdovy, učinil opatření podle § 43 nesp. říz., kdežto rekursní soud neshledal, že jsou splněny předpoklady tohoto ustanovení zákona a zamítl návrh vdovy. Mylný jest ovšem názor rekursního soudu, že opatření podle § 43 nesp. říz. jest přípustným jen, ukázalo-li se nut-

ným na počátku pozůstalostního řízení, když se zřizuje úmrtní zápis (§ 36 nesp. říz.), a že v dalším řízení může opatření toto přicházeti v úvahu jen za předpokladu § 44 nesp. říz., neboť názor ten nemá opory ani v ustanovení § 43 ani v ustanovení § 44 nesp. říz. a ukazuje na mylnost názoru to zejména slovo »také« (auch), jímž počíná doslov ustanovení § 44 nesp. říz. Pokud však rekursní soud neshledal věcné předpoklady § 43 nesp. říz., jest s ním souhlasiti. Především jest si všimnouti toho, že v pozůstalosti jde o zletilé dědice (o vdovu a o dvě dcery zůstavitelovy), kteří se již přihlásili k pozůstalosti, a to bezvýjimečně, že jejich přihlášky byly přijaty na soud, že dědicům těm bylo přenecháno obstarávání a správa pozůstalosti podle § 145 nesp. říz. a že podle dohody mezi zmocněnci dědiců Erichem G-em a Gustavem E-em a schválené pozůstalostním soudem ze dne 21. prosince 1929 jsou tyto zmocněnci oprávněni vésti na účet pozůstalosti za jejího projednávání pozůstalostní obchodní podnik pod dosavadní firmou a znamenati firmu kolektivně. S tohoto hlediska jest posuzovati návrh pozůstalé vdovy na zapečetění pozůstalosti, jež odůvodňovala jednak tím, že Gustav E. přes to, že prý bylo ujednáno mezi dědici v přítomnosti jejich právních zástupců a notářova zapisovatele, že nesmí býti v zájmu urychleného provedení pozůstalostního jednání objednáno nové zboží, objednal zboží za několik tisíc Kč bez souhlasu Ericha G-a, dále tím, že Gustav E. provozuje, nejso oprávněn, v místnostech pozůstalostního závodu vlastní obchod s radiovými součástkami, a posléze tím, že si pozůstalé dcery vyzvedly prostřednictvím Gustava E-a bez svolení a vyrozumění navrhovatelky z pozůstalostního jmění uloženého ve vzájemném spořitelním spolku 44.000 Kč a uložily je na své zvláštní konto. Uváží-li se, že jde o zletilé dědice, přihlásivší se bezvýjimečně k pozůstalosti, jímž byla nadto svěřena správa pozůstalosti, kterou vykonávají, pokud jde o obchodní podnik, za vzájemného souhlasu svými plnomocníky G-em a E-em, nelze ve vytýkaném postupu Gustava E-a, plnomocníka pozůstalých dcer, majících nárok na $\frac{3}{4}$ pozůstalosti, že totiž objednal o své újmě přes dohodu nové zboží, spatřovati takovou okolnost, vyžadující zvláštní opatrnosti a opodstatňující zákrok takového významu, jakým jest zapečetění celé pozůstalosti. Vždyť, kdyby bylo tvrzení pozůstalé vdovy po té stránce správné, neměl pozůstalostní soud k takovému zákroku důvodů již také proto, že nebylo navrhovatelkou ani tvrzeno zavlčení pozůstalostního jmění a že při bezvýjimečné dědické přihlášce jest podle § 114 nesp. říz. výhradně věcí přihlásivšího se dědice, by udal, co jest pozůstalostním jměním, a pozůstalostní soud není ani oprávněn zkoumati seznání jmění co do jeho úplnosti, tím méně jest oprávněn vydávati příkazy k doplnění seznamu předloženého dědicem. Byl-li Gustav E. oprávněn podle dohody vésti za projednávání pozůstalosti pozůstalostní obchod na účet pozůstalosti, ovšem společně s G-em, bylo mu tím dáno i zmocnění, by společně s G-em prodával zboží a nové nakupoval (rozhodnutí čís. 1280 sb. n. s.). Byl-li v tomto právu omezen později dohodou, tvrzenou pozůstalou vdovou v jejím návrhu, a nedržel-li se příkazu, šlo jen o úchylku od oprávnění daného

mu podle § 145 nesp. říz. dědici za souhlasu pozůstalostního soudu, čemuž bylo lze odpomoci vhodným opatřením, k němuž byl pozůstalostní soud oprávněn a povinen, an mu přísluší podle zákona již z úřadu dozor nad tím, jak se provádí správa pozůstalosti. Jen v tom smyslu bylo chápati návrh pozůstalé vdovy a v tom smyslu bude o něm také prvému soudu, ovšem po vyšetření věci, rozhodnouti. Návrh na zapečetění pozůstalosti bylo však po té stránce zamítnouti jako neodůvodněný. Pokud jde o další důvod, o nějž opřela zůstalá vdova svůj návrh (provozování obchodu s radiovými součástkami v místnostech pozůstalostního podniku), nelze ani v tom spatřovati předpoklad opatření, jímž jest zapečetění obchodu podle § 43 nesp. říz. I tu lze mluvit jen o nepořádku při výkonu svěřené správy pozůstalostního obchodu, který jest po případě odstraniti soudním opatřením v mezích § 145 nesp. říz. Bude proto i po té stránce náležitosti pozůstalostnímu soudu, by po vyšetření věci (§ 2 čís. 5 nesp. říz.), o ní rozhodl. Leč ani třetí důvod uplatňovaný žadatelkou k odůvodnění jejího návrhu není s to, by, předpokládajíc jeho správnost po skutkové stránce, vyvolal přesvědčení, že jest vzhledem k němu nutným opatření podle § 43 nesp. říz. Podle stavu věci šlo by tu u obou dědiček, zůstavitelových dcer, jen o svémocné osvojení si práva vyhrazeného v § 145 druhý odstavec nesp. říz. dědicům, které jim však dosud nebylo pozůstalostním soudem uděleno. Toto provinění není však ještě důvodem k zapečetění pozůstalosti. Jde však o to, by se tato svémocnost dále neopakovala, a proto náleží pozůstalostnímu soudu, by s urychlením po výsledku účastníků učinil další opatření ohledně správy obchodu. Tímto opatřením nesmí však býti zdržováno ani předložení místopřísežného seznání jmění ani další projednání a odevzdání pozůstalosti.

Čís. 10515.

O zletilých a svéprávných dědicích, kteří se přihlásili bezvýminečně k pozůstalosti a jimž byla přenechána její správa, platí obdobně předpisy o správě společného majetku (§§ 833 a násl. obč. zák.).

Pozůstalostní soud může schváliti prodej pozůstalostního obchodu veřejnou dražbou jen se souhlasem všech dědiců, jimž byla přenechána správa pozůstalosti.

Dražbou podle § 145 nesp. říz. není míněna jen veřejná soudní dražba.

(Rozh. ze dne 12. února 1931, R I 66/31.)

Jde o týž případ jako v předchozím rozhodnutí. **P o z ů s t a l o s t n í s o u d** vyhověl návrhu pozůstalé vdovy, by byl pozůstalostní obchod zcizen veřejnou dražbou. **R e k u r s n í s o u d** k rekursu pozůstalých zletilých dcer napadené usnesení potvrdil.

N e j v y š š í s o u d zamítl návrh pozůstalé vdovy na zcizení pozůstalostního obchodu veřejnou dražbou.